

Skrawki rzeczywistości

Tematyka i forma prac Piotra Władysława Woźniaka może wydawać antyestetyczna. Posługując się metodą asamblażu (fr. assemblage, tłum. gromadzenie/zbieranie/zbiór) tworzy on trójwymiarowe kompozycje, w których wykorzystuje przedmioty potocznie określane jako śmieci, odpady – elementy zniszczonych dziecięcych zabawek, ogniwa zardzewiałych łańcuchów, spróchniałe kawałki drewna, obumarłe części roślin i zwierząt, np. fragmenty czaszek, poroża, wysuszone kości, które przetwarza potem w oryginalny sposób. Poprzez swoje działania twórca nadaje zwyczajnym rzeczom nowy sens. Tym, co motywuje go do działań, jest poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, czym staną się one, gdy zostaną wydarte z naturalnego środowiska i skomponowane na nowo, umieszczone w nowym kontekście. I tak oto, dzięki pewnym zabiegom estetycznym określanym przez autora prac jako mechanizmy porządkujące, z chaosu wyłania się ład. Źródłem kreatywności i procesu twórczego jest nieograniczona wyobraźnia autora, który dostrzega potencjał w bezładnym, pełnym przypadkowych kompozycji świecie przedmiotów codziennej rzeczywistości. Motyw vanitas widoczny w jego twórczości ma za zadanie przypominać o nieuchronności przemijania i śmierci, której postrzeganie w dzisiejszych czasach uległo pewnemu spłyceciu, bagatelizacji.

Ekspozycja prac Piotra Władysława Woźniaka zatytułowana *Malum*, prezentowana w Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi, stwarza sposobność zapoznania się z twórczością młodego artysty, który jest absolwentem Wydziału Grafiki i Malarstwa łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych. Można obejrzeć prace zarówno premierowe, jak i pokazywane już wcześniej, między innymi: *Equinox*, *Pajęczyny*, *Pod psem*, *Spotkanie na dzień*, *W nocy*, *White*, *Pakt*, *Gloria Cultro*, *Lux Sanguine*, *Straszny przypadek wuja Harolda*, *Tracheon*, *Speculum nocte*.

(...) Warto wyjaśnić w tym miejscu, iż pochodzące z łaciny słowo *malum*, które posłużyło za tytuł wystawy, odnosi się zarówno do jabłka, jak i zła. (...)

Prace Piotra Władysława Woźniaka dowodzą, iż wartości wyrazowe zwykłych, pospolitych, pozornie bezużytecznych, niepotrzebnych przedmiotów, można podnieść do rangi dzieła sztuki. Tworzone przez niego obiekty charakteryzują się ograniczoną liczbą form, kolorów (dominuje czerń, czerwień, biel oraz błękit), ale inwencja twórcza pozwala artyście na realizację najbardziej fantastycznych i absurdalnych wyobrażeń. Wszystkie „bezużyteczne skrawki rzeczywistości” poprzez odpowiednie zestawienia zyskują nowe znaczenia, bo przecież: „Rzecz z rzeczą szepie się pazurem podobieństwa, rzecz szuka rzeczy i gdzieś na ich styku rodzi się światło sensu” (A. Kamińska, *Porównanie*).

Adriana Michalska, fragmenty tekstu do folderu wystawy

Piotr Władysław Woźniak Ur. 1989. w Olsztynie. W latach 2008–2014 studia na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. W 2014 dyplom w Pracowni Technik Drzeworytniczych i Książki Artystycznej prowadzonej przez prof. Dariusza Kacę, aneks w Pracowni Malarstwa I – Otwarta Księga prowadzonej przez prof. Andrzeja Mariana Bartczaka